

ÎNCHEIERE

26 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”, reprezentată de către avocatul Oleg Bondarenco,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Aureliu Bezede împotriva Întreprinderii de Stat Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”, intervenient accesoriu Fiodor Cebotarenco cu privire la anularea ordinului cu privire la demisie, restabilire la lucru și încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru,

împotriva deciziei din 19 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”, reprezentată de către avocatul Oleg Bondarenco și a fost menținută hotărârea din 20 noiembrie 2018 a Judecătoria Anenii Noi, sediul central,

constată:

La data de 19 iunie 2017 Aureliu Bezede a depus la Judecătoria Căușeni, sediul Ștefan Vodă cerere de chemare în judecată împotriva ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”, intervenient accesoriu Fiodor Cebotarenco cu privire la anularea ordinului cu privire la demisie, restabilire la lucru și încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru.

În motivarea acțiunii a indicat că, începând cu data de 25 ianuarie 2011 a fost angajat la ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”, mun. Bender în funcția de maistru la pepiniera Ocolului silvic Căușeni pe un termen determinat, pe perioada aflării în concediu pentru întreținerea copilului Olgăi Muntean, iar începând cu data 03 mai 2016 a fost transferat în baza ordinului nr. 138-SP al directorului ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”, mun. Bender în funcția de șef al Ocolului silvic Olănești pe un termen determinat de 5 ani, cu un termen de probă de 06 luni, funcție în care a activat până la data de 06 iunie 2017.

A menționat că, a fost impus sub presiune psihologică de administrație și alți colaboratori din subordinea acestuia să depună și să semneze o cerere de demisie începând cu data de 06 iunie 2017.

A susținut că, deși în aceeași zi și-a retras cererea de demisie prin cererea nr.1340 din 06 iunie 2017, la data de 07 iunie 2017 i-a fost adus la cunoștință verbal despre emiterea ordinului nr. 166-SP din 06 iunie 2017 cu privire la demisia sa în temeiul cererii sale depuse cu nr. 127 din 06 iunie 2017, conform art. 85 alin. (1) din Codul muncii, însă nu i-a fost eliberată o copie a ordinului nominalizat.

A afirmat că, începând cu data de 09 iunie 2017 a fost desfăcut contractul individual de muncă nr. 03/2011 din 24 ianuarie 2011, încheiat cu el în funcția de șef al Ocolului silvic Olănești, dată în care i-a fost eliberat și o copie a ordinului cu privire la demisie și a fost instituită o comisie de predare a bunurilor materiale, cu întocmirea actului de predare a acestora.

A declarat că, nu este de acord cu acțiunile administrației ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”, mun. Bender și ordinul nr. 166-SP din 06 iunie 2017 cu privire la demisie, emis de către aceasta, fiind unul ilegal,

A invocat că, cererea de demisie și cea de retragere a acesteia a fost depusă la data de 06 iunie 2017, acestea urmând să fie puse în aplicare în ziua imediat următoare, însă în pofida acestuia fapt, prin așa numitul ordin de demisie nr.166-SP din 06 iunie 2017 a fost dispusă demisia sa începând cu data de 09 iunie 2017.

A solicitat anularea ordinului pârâtului nr.166-SP din 06 iunie 2017 cu privire la demisia sa din funcția de șef al Ocolului silvic Olănești al ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”, mun. Bender, restabilirea sa în funcția deținută anterior și încasarea plăților salariale pentru absența forțată de la lucru, începând cu data de 09 iunie 2017 până la data pronunțării hotărârii și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 18000 de lei.

Prin încheierea din 18 august 2017 a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă prezenta cauză a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Anenii Noi.

Pe parcursul judecării cauzei Aureliu Bezede a depus cereri de concretizare a pretențiilor, solicitând, în final, încasarea de la pârât a salariului pentru absența forțată de la lucru în perioada 09 iunie 2017-30 octombrie 2018 în sumă de 91200 de lei și a sumei de 18000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea din 20 noiembrie 2018 a Judecătoriei Anenii Noi, sediul central acțiunea depusă de către Aureliu Bezede a fost admisă parțial, a fost anulat ordinul ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina” nr. 166-SP din 06 iunie 2017 cu privire la demisia lui Aureliu Bezede, a fost restabilit Aureliu Bezede în funcția de șef al Ocolului silvic Olănești al ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”, mun. Bender și au fost încasate de la ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”, mun. Bender în beneficiul lui Aureliu Bezede salariul pentru absența forțată de la lucru în perioada 09 iunie 2017-30 octombrie 2018 în sumă de 91200 de lei, suma de 5700 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 19 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”, reprezentată de către avocatul Oleg Bondarenco și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a calificat ca fiind ilegal ordinul ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina” nr. 166-SP din 06 iunie 2017 cu privire la demisia lui Aureliu Bezede în temeiul art. 85 alin. (1) din Codul muncii, în condițiile în care a fost emis cu încălcarea procedurii legale, ceea ce generează nulitatea acestuia, or, intimatul-

reclamant, Aureliu Bezede, în temeiul art. 85 alin (1) din Codul muncii, are dreptul la demisie și în corespundere cu dispozițiile art. 85 alin. (4) din Codul Muncii are dreptul la retragerea cererii de demisie, drepturi, care, în speță, au fost neglijate de angajator.

Totodată, instanța de apel a reținut că, deși cererea de demisie nr. 1327 și cea de retragere a acesteia cu nr. 1340 au fost depuse de către Aureliu Bezede la data de 06 iunie 2017, inclusiv și cererea de transfer cu nr. 1328 depusă de către Fiodor Cebotarenco, acestea urmând să fie puse în aplicare în ziua imediat următoare, la data de 07 iunie 2017, însă angajatorul a emis ordin de angajare prin transfer a unei alte persoane în această funcție la data de 06 iunie 2017, în condițiile în care funcția încă nu era vacantă, aceasta devenind vacantă abia la data de 09 iunie 2017.

Prin urmare, instanța de apel a relevat că, în speță, în lipsa oricăror situații urgente, expres prevăzute la art. 85 alin. (2) din Codul muncii, angajatorul, fără nici o justificare pertinentă, a privat salariatul de posibilitatea legală de a renunța la demisie și a dispus încetarea imediată a raporturilor de muncă cu intimatul-reclamant, concomitent, angajând, prin transfer, în funcția menționată un subaltern al acestuia.

Instanța de apel a considerat că, situația de concediere a intimatului și de angajare prin transfer a unei alte persoane pare a fi una creată artificial, care susține și confirmă declarațiile intimatului-reclamant privind persecutarea lui din partea administrației. Respectiv, în condițiile în care ordinul de demisie a lui Aureliu Bezede, a cărui anulare se solicită, este contrar legislației muncii, acesta legal a fost anulat, cu restabilirea intimatului concediat ilegal în funcția deținută în baza art. 89 alin. (1) din Codul muncii.

Făcând trimitere la art. 9 alin. (1) lit. n), 10 alin. (2) lit. p), 90 alin. (1), (2) lit.a) și c) și alin (3), 329 alin. (1) și (2) și 330 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, instanța de apel a considerat că, este justificată legal și soluția primei instanțe referitor la repararea prejudiciului material și moral.

La data de 24 decembrie 2019 ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate, deoarece circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care instanțele le-au considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, concluziile instanțelor, expuse în hotărâri, sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei și a fost interpretată eronat legea.

A menționat că, instanțele judecătorești nu au ținut cont de faptul că, pe parcursul examinării cauzei nu a fost prezentată nici o probă, care ar confirma alegațiile intimatului precum că, cererea de demisie a fost rezultatul presiunii exercitate asupra sa.

A susținut că, instanțele judecătorești au pus la baza hotărârilor emise afirmațiile declarative ale intimatului privind pretinsa retragere a cererii sale de demisie, în pofida faptului că, în materialele dosarului nu se regăsesc astfel de probe.

A afirmat că, instanțele judecătorești au interpretat eronat prevederile legislației muncii, care reglementează raportul juridic litigios și, anume, prevederile

art. 85 alin. (1), (3¹) și (4) din Codul muncii.

Prin referința depusă la data de 19 februarie 2020 Aureliu Bezede, reprezentat de către avocatul Aurelia Parpalac, a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat decizia contestată în adresa părților la data de 21 octombrie 2019, iar la data de 25 octombrie 2019 ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina” a recepționat-o (f.d.9, 10, vol. II).

Astfel, recursul declarat la data de 24 decembrie 2019 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎS Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea de Stat Întreprinderea pentru silvicultură „Tighina” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic